

навички лікаря та лікарської професії за різними спеціальностями, що ще більше визначає їх майбутню спеціалізацію.

Таким чином, професійна орієнтація майбутніх здобувачів та студентів медичного вищого навчального закладу є важливою, актуальною, але все ще має невирішені проблеми та потребує розробки та вдосконалення форм та методів відповідно до вимог самої професії та сучасності.

Література:

1. Барбашева Л.Ю. (2017) *Профессиональная работа как наука о поиске призвания. Международный информационно-аналитический журнал «Кредо Эксперто»: Транспорт. Общество. Образование. Язык. № 1 (12).*
2. Зейер Е.Ф., Павлова А.М., Садовникова Н.О. (2004) *Профориентация: Теория и практика: Учебное пособие для высшей школы. Москва: Ред. «Академический проект» 192 с.*
3. Пчелина Г.В. (2004) *Научное обоснование системной модели профессиональной ориентации молодежи для отбора в медицинские вузы.*

АРТ-ТЕРАПЕВТИЧНА КОМПЕТЕНЦІЯ ЯК ІНСТРУМЕНТ ВДОСКОНАЛЕННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА

Куцин Е. К.

*аспірант, асистент кафедри співу, дирижування
та музично-теоретичних дисциплін*

**Мукачівський державний університет
м. Мукачеве, Закарпатська область, Україна**

У Національній доктрині розвитку освіти (2002р.), Концепції Нової української школи (2016 р.) визначено пріоритет держави у пошуку шляхів удосконалення професійно-педагогічної підготовки майбутніх учителів. У Концепції розвитку педагогічної освіти (2018 р.) [2] наголошується на необхідності поглиблення інтеграційних та міждисциплінарних процесів. На сьогоднішній

день ця тема є досить актуальною для вищих навчальних закладів, але міжпредметність як засіб модернізації професійної освіти залишається недостатньо розробленим як з методичного, так і з практичного боку, і на практиці продовжує панувати предметний підхід до змісту освіти. У педагогічній освіті відсутність широких знань у різних галузях науки і техніки створює вузьких фахівців. Формування професійної компетентності вчителя який вмiє здійснювати міжпредметні зв'язки на основі теоретичних знань і практичних умінь, стає одним із основних напрямків в педагогічних вищих навчальних закладах.

Особливістю професійних знань майбутнього викладача музики є їх комплексний характер. У відповідності зі специфікою викладацької діяльності вчителя-предметника він повинен глибоко розбиратися у своїй предметній області знання і в методиці викладання предмету. Професія вчителя музичного мистецтва-це нерозривна єдність педагогіки і музичного мистецтва і вимагає великого комплексу загально-педагогічної та спеціальної підготовки.

Музичне мистецтво – це не тільки навчальний предмет, а могутній засіб виховання, який має надати емоційного й естетичного забарвлення всьому духовному життю людини. У школі закладаються основи музичної культури. Навчаючи дітей співу, виховуючи в них активний, жвавий інтерес до музики, сповненої глибокого змісту, здатної пробудити в людині прекрасні піднесені почуття, школа має стати одним із осередків масової музичної культури в нашій країні. Свого часу Д. Кабалевський зазначав, що на уроках музичного мистецтва вчителю потрібно навчити дітей любити і розуміти музику у всьому багатстві її форм і жанрів. Значну роль у цьому відіграє навчальний зміст і репертуар, але не тільки вони. Часто педагогам бракує знань повного арсеналу методів, специфічних саме у викладанні музичного мистецтва. Час певшино йде вперед, змінюються державні стандарти, програми, трансформуються і технології навчання [1].

Аналіз спостереження за діяльністю студентів під час педагогічної практики та аналіз навчально-виховного процесу на факультеті виявив деякі суперечності між їх теоретичною, виконавською підготовкою та практичним застосуванням отриманих знань і навичок:

- вузько спрямований характер викладання дисциплін;
- необхідність підпорядкувати всі свої знання, вміння та навички єдиному завданню уроку [5,с.63].

Виділені протиріччя свідчать про те, що у майбутніх вчителів музики не сформовані такі ключові компетенції, як когнітивна та спеціальна. Тому, під час навчання у ВНЗ для студентів повинні бути створені умови, що сприяють глибокому засвоєнню ними психолого-педагогічних і спеціальних знань:

- методика спрямовані на підготовку майбутнього вчителя музичного мистецтва;
- робочі програми спрямовані на засвоєння студентами методики роботи в загальноосвітній школі;
- практика – основа в закріпленні отриманих знань та сформованих вмінь.

Викладання навчальних дисциплін на основі міжпредметних зв'язків являється однією з основних педагогічних умов формування професійної компетентності майбутнього вчителя музичного мистецтва.

Технічний прогрес сьогодення в умовах глобалізації, демократизації та євроінтеграції держави супроводжується накопиченням інформації, значна частина якої є звукова яка опосередковано та безпосередньо впливає на стан розвитку особистості, її смакових уподобань, музично-естетичну вихованість. Тому в умовах сьогодення особливого значення набувають процеси удосконалення існуючих та створення нових ефективних технологій, що здатні суттєво підвищувати резервні духовно-фізіологічні можливості людського організму. Саме тому зростає роль інтегративних методів відновлення, зміцнення та збереження фізичного й психічного благополуччя особистості зокрема, арт-терапевтичних методик.

Наукові основи арт-терапії висвітлювалися у працях Н. Миропольської, А. Козир, О. Сороки та інших. У роботах багатьох дослідників (Д.Б. Богоявленська, Г.В. Нікітіна, В.Н. Романенко) відзначається, що формуванню арт-терапевтичної компетентності майбутніх педагогів як методу психотерапії, що заснований на мистецтві і творчій діяльності суб'єкта, приділяється недостатньо уваги.

Теоретичне моделювання арт-терапевтичних діагностичних програм на основі принципів критеріально-орієнтованого підходу дозволяє не тільки виявити актуальні та потенційні можливості соціокультурного становлення особистості, але й може бути використано під час розробки індивідуальних корекційно-розвиваючих психолого-педагогічних програм. Окрему увагу варто звернути на соціокультурне становлення та адаптацію особистості дитини з проблемами психічного розвитку та його корекції за допомогою арт-терапевтичних прийомів, тому що, саме через мистецьку діяльність дитина може самореалізуватися. Терапія мистецтвом передбачає використання комплексу різноманітних форм творчого самовираження із застосуванням малювання, живопису, музики, руху, вокалізації, драматизації. Такого роду психотехніка в принципі спрямована на розкриття творчого початку особистості, але історично використовувалася в клінічній практиці [3, с. 42]. Принцип арт-терапії полягає в тому, що потрібно приймати і схвалювати всі продукти творчої діяльності незалежно від якості, форми і змісту. Застосування арт-терапевтичної технології у педагогічній діяльності майбутнього вчителя музичного мистецтва дозволяє створити особливі умови в яких найбільшою мірою проявляється індивідуальність кожної дитини, яка в процесі навчання отримує позитивний досвід соціальної взаємодії, розвиваються цінні вміння слухати і розуміти інших, знаходити конструктивні способи подолання труднощів і конфліктів, приймати відповідальні рішення [4, с. 9].

Отже, педагогічна арт-терапія є системною інновацією в освіті і характеризується комплексом теоретичних і практичних ідей, нових технологій та компетентісного підходу до їх використання на заняттях музичного мистецтва.

Література:

1. *Гороховська Н. Цар музики / Н. Гороховська // Початкова освіта. – 2014. – № 11. – С. 20-24.*
2. *Концепція розвитку педагогічної освіти. URL: <https://mon.gov.ua/ua/npa/pro-zatverdzhennya-koncepciyi-rozvitku-pedagogich-noyi-osviti>*

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>